

DATO: 31.10.2024

Sagsnr.2024-1612

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at politianmelde [selskab A] for hæleri uden at sikre sig, at betingelserne herfor var opfyldt.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. maj 2024.

Sagsfremstilling:

[Klager] er direktør i [selskab A].

Den 19. april 2023 købte [selskab A] en minilæsser af mærket [...] af firmaet [X] til 125.000 kr. inkl. moms. [X] udstedte en faktura til [selskab A] for beløbet, som blev betalt kontant.

[X] havde 14 dage forinden indgået leasingaftale om minilæsseren med [Y], som bl.a. driver handel med maskiner til erhvervsdrivende. [X] havde i den forbindelse fået udleveret maskinen til sig med løfte om overførsel af den første udbetaling, men denne blev efter det oplyste aldrig modtaget hos [Y].

[Y] blev efterfølgende opmærksom på, at minilæsseren, som selskabet havde leaset til [X], befandt sig hos [selskab A]. [Y] kontaktede efter det oplyste [klager] telefonisk med anmodning om udlevering af minilæsseren, hvilket [klager] afviste.

Ved e-mail af 2. maj 2023 til [klager]s advokat skrev [indklagede] på vegne af [Y], at den pågældende minilæsser tilhørte hans klient. Af e-mailen fremgik bl.a. følgende:

"Jeg kan derudover oplyse, at det [X] ser ud til at have gjort ligner planlagt bedrageri, og bliver anmeldt til politiet, hvoraf også følger, at de maskiner [X] har omsat kan blive til hæleri. Yderligere i den henseende forbeholdes."

Ved e-mail af 4. maj 2023 til [indklagede] afviste [klager]s advokat, at der var tale om vanhjemmel i relation til [selskab A]. Advokaten oplyste i den forbindelse, at [selskab A] med advokatens bistand forud for handlen havde taget rimelige forholdsregler og undersøgt handlen forud for dens indgåelse.

Den 7. juni 2023 indgav [indklagede] på vegne af [Y] politianmeldelse mod [X] og [selskab A] for henholdsvis bedrageri og hæleri. [Indklagede] redegjorde i anmeldelsen for hændelsesforløbet. Af anmeldelsen fremgik bl.a. følgende:

"Maskine nr. 2, som altså tilhører min klient, befinder sig hos [selskab A], som købte maskinen efterfølgende, men vel at mærke en maskine som ikke tilhørte sælger, og som er udleveret på grund af bedrageri.

For så vidt angår det salg der sker til [selskab A], så er det også min overbevisning, at der kan være tale om hæleri fra dennes side, da der købes en helt ny maskine, ubrugt, til en pris der er væsentligt under markedsprisen. Det er endvidere oplyst, at [X] ved henvendelsen til [selskab A] kommer i joggingtøj, ikke har oplysninger om maskinen, og ikke har papirer eller andet overhovedet på maskinen, og ikke virker som en entreprenør, hvorfor køber [selskab A] alt andet lige må have gjort sig overvejelser over hvor denne nye maskine uden papirer kommer fra. Køber vælger ikke at gøre noget, udover at købe denne nye billige maskine, og det er min opfattelse, at det må have stået køber klart, at maskinen på denne salgsfacon må hidrøre fra et strafbart forhold. Det er undertegnede uklart, hvordan kontakten er opstået mellem [X] og [selskab A].

Der har siden været korrespondance med denne køber da der også juridisk set er tale om vanhjemmel, men køber har nægtet at udlevere maskinen."

På baggrund af politiets efterforskning anmodede anklagemyndigheden den 30. august 2023 om beslaglæggelse af minilæsseren hos [klager].

Ved kendelse af 31. august 2023 afslog Retten i [bynavn] anmodningen om beslaglæggelse med den begrundelse, at [klager] ikke var sigtet i sagen, og at spørgsmålet om ejerskabet til minilæsseren måtte afgøres under en civil sag anlagt af [Y] og ikke under straffeprocessen.

Den 11. december 2023 indgav [indklagede] på vegne af [Y] begæring til fogedretten om udlevering af minilæsseren fra [selskab A] til sin klient.

Ved kendelse af 15. marts 2024 afviste fogedretten at fremme sagen.

[Indklagede] kærede efter det oplyste kendelsen. [Selskab A] indgik herefter forlig med [Y], hvorefter [selskab A] mod betaling af et forligsbeløb kunne beholde minilæsseren.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at politianmelde [selskab A] for hæleri uden at sikre sig, at betingelserne herfor var opfyldt.

[Klager] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at [indklagede]s politianmeldelse for hæleri var fuldstændig grundløs. Én ting er at politianmelde mellemløbet for bedrageri, men derudover at politianmelde [selskab A] for hæleri virker helt absurd og unødvendigt. [Klager] var naturligvis ikke klar over, at minilæsseren tilhørte en anden, eller at der skulle være tale om hæleri. Inden købet af minilæsseren havde [klager] med bistand fra sin advokat foretaget et compliancetjek af sælgeren i april 2023. I maj 2023 gjorde hans advokat det meget tydeligt overfor [indklagede], at der ene og alene var tale om en juridisk tvist i forhold til, hvem minilæsseren tilhørte. Det har intet med en straffesag at gøre.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at han ikke har optrådt i strid med god advokatskik ved at anmelde forholdet til politiet som en mulig overtrædelse af straffelovens regler omkring hæleri.

[Indklagede] har endvidere anført, at med den fremgangsmåde, som [selskab A] kom i besiddelse af den omhandlede minilæsser, så var det - og er fortsat - hans opfattelse, at der kan være tale om hæleri. De faktiske omstændigheder omkring købet tilsiger, at man burde have foretaget yderligere undersøgelser om en sådan helt ny maskine, der koster meget mere end det, der er givet for den. Hertil kommer, at man ved meget simple undersøgelser kunne have fundet ud af sagens reelle omstændigheder. Det skal hertil også præciseres, at der i straffesager ved denne type overtrædelser kan være tale om dolus eventualis forsæt, hvorfor grænsen for, hvornår man burde have indset risikoen for, at genstanden stammer fra en strafbar lovovertrædelse, sagtens kunne være som i nærværende sag. Det er ikke op til [indklagede] at afgøre, men politiet og anklagemyndigheden. Hvis ikke sagen bliver rejst, bliver der dog heller ikke taget stilling til det.

[Indklagede] har videre anført, at han repræsenterede sin klients interesser. I en sag som denne er der umiddelbart to muligheder, nemlig at starte en fogedsag og at anmelde forholdet som en mulig hælerisag. [Indklagede] har ikke på noget tidspunkt beskyldt modparten for hæleri, men har gjort det klart, at han mener, der *kan* være tale om hæleri. For at varetage sin klients interesser havde han derfor også en pligt til at anmelde forholdet som muligt hæleri, så politiet ved kendelse herom fra retten kunne beslaglægge genstanden for at sikre dennes forblivende med henblik på senere udlevering til retmæssige ejer.

[Indklagede] har endelig anført, at politiet netop anmodede retten om kendelse om beslaglæggelse, men at retten vurderede, at betingelserne for beslaglæggelse ikke var til stede. Først herefter blev sagen indbragt for fogedretten, som vurderede, at betingelserne for en tilbagetagelse ikke var til stede. [Indklagede] er helt bekendt med, at det kan være i strid med god advokatskik at true med politianmeldelse for at opnå noget, men dette er ikke tilfældet i nærværende sag. Der er foretaget en reel og begrundet anmeldelse af et muligt strafbart forhold, og anmeldelsen er sket i [indklagede]s klients interesse og som helt naturligt led i sagsbehandlingen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Det påhviler herunder en advokat at undersøge, om der er en rimelig formodning for, at der er begået et strafbart forhold, inden advokaten truer med eller indgiver en politianmeldelse.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] på baggrund af det beskrevne forløb og de fremlagte sagsakter ikke er gået videre, end berettigede hensyn til varetagelse af sin klients interesser tilsiger, ved at indgive politianmeldelse af [selskab A].

Nævnet har herved særligt lagt vægt på, at [indklagede] i politianmeldelsen af 7. juni 2023 underbyggede og nøje beskrev, hvorved [selskab A] efter [indklagede]s og dennes klients opfattelse muligt havde begået hæleri, og at anklagemyndigheden på baggrund af politianmeldelsen valgte at anmode retten om kendelse om beslaglæggelse.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede].

Herefter bestemmes:

[Indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard